

ת"פ 1084/12/22 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד יזיד מחיסן

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 1084-12-22 מדינת ישראל נ' מחיסן(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: יזיד מחיסן

בשם המאשימה: עו"ד מאיה אשכנזי ועו"ד חן נחמני

בשם הנאשם: עו"ד רועי לנג ועו"ד חיכמת מואסי

גזר דין

1. בהמשך להסדר טיעון שלא כלל הסכמות באשר לעונש, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952; גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970; החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 28.12.22 לפנות בוקר הגיע הנאשם - תושב האזור שאינו מחזיק בהיתר כניסה לישראל, לחניית ביתו של המתלונן בנתניה, נכנס לרכב באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה, ונסע מהמקום. במהלך נסיעתו בכביש 57 הבחינו בו שוטרים וסימנו לו לעצור. משהבחין בהם הנאשם, החל להאיץ את מהירות נסיעתו ונסע במהירות גבוהה בכיוון מזרח תוך חציית צומת באור אדום, ומבלי שנענה לכריזת השוטרים לעצור. לאחר ניהול מרדף לאורך קרוב ל-15 ק"מ, נעצר לבסוף הנאשם במחסום יזום שהוקם על ידי המשטרה. בחזקתו נתפסו מברג באורך 40 ס"מ ומחשב רכב.

2. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם: רכוש הציבור, ביטחון

עמוד 1

המשתמשים בדרך, וזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. היא ביקשה לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים איננה נמוכה, לאור הדרך בה ניצל הנאשם את כניסתו הלא חוקית לארץ על מנת לבצע עבירת רכוש חמורה, במהלכה סיכן באופן משמעותי את ציבור הנוסעים. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה הנוהגת, ועתרה לקבוע מתחם עונש בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. בהיעדר הרשעות קודמות ולאור נטילת האחריות, ביקשה לגזור את עונשו בתחתית המתחם בניכוי תקופת מעצרו, בתוספת מאסר על-תנאי, קנס, פיצויים למתלונן ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל-תנאי.

3. ב"כ הנאשם הפנו אף הם לפסיקה, וביקשו להבחין לקולה את נסיבות מעשיו של הנאשם מהמקרים שהוגשו על ידי הצדדים. הם ביקשו לשכנע כי עבירת הנהיגה הפוחזת מצויה ברף חומרה נמוך, כשבשום שלב לא גרם הנאשם לכלי רכב אחרים לסטות מנתיב נסיעתם, לא היה מעורב בתאונה, עבר צומת אחד בלבד באור אדום, והפסיק את נהיגתו כשהגיע למחסום משטרי. מכאן, ביקשו לקבוע מתחם עונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. בגזירת העונש בתוך המתחם עמדו על מגוון שיקולים העומדים לזכותו של הנאשם: בחור צעיר בן 20, ללא הרשעות קודמות, עוד בחקירתו קיבל אחריות על מעשיו, הביע צער, הכיר בטעותו ובצורך לשלם עליה. הנאשם בן למשפחה נורמטיבית.

הוריו של הנאשם העידו לטובתו, וניכר כי מדובר במי שמעשיו של בנם נפלו עליהם כרעם ביום בהיר. האב דובר עברית רהוטה, עובד בישראל מזה כ-26 שנים בתעשייה האווירית. ארבעה מששת ילדי המשפחה למדו או לומדים באוניברסיטה. בתו הבכורה סיימה בהצלחה לימודי רפואה, בת שנייה עובדת בהייטק, הנאשם עצמו סטודנט. "אנו עד עכשיו לא מאמינים שעשה את זה. כמעט כל יום מדבר איתנו מבית הסוהר, מצטער ומתחרט. הוא יודע שעשה טעות גדולה. גרם לכל המשפחה צער. אנו לא משפחה כזו. אנו לא משפחה של אלימות, לא של פוליטיקה. אני ואמא שלו חינכנו את הילדים ללמוד ולכבד את כולם ואת החוק. יש לי הרבה חברים ישראלים, ביחסים טובים איתם. כך אני רוצה לחנך אותם שיהיו אנשים טובים בחברה. מקווה שיזיד למד לקח. הוא מתחרט ומצטער. אנו מכבדים את בית המשפט, מכבדים את החוק..." אמו של הנאשם, אחות בהכשרתה אשר ויתרה על קריירה מקצועית כדי לטפל במשפחתה, דיברה בדמעות על בנה (הנאשם), שאמור היה לקבל השבוע תואר אקדמי, ובמקום זאת מצא עצמו בבית האסורים.

ב"כ הנאשם ביקשו לשקול לזכות הנאשם את העובדה שאלמלא דובר בשוהה בלתי חוקי, היה זוכה לקבלת תסקיר חובה עובר לגזירת עונשו, ולבטח היה מנהל את משפטו מחוץ לכותלי בית הסוהר. לדבריהם, הנאשם ביקש שלא להשתחרר ממעצר ולקבל את עונשו בהקדם, בין השאר מתוך תחושות בושה מפני בני משפחתו. לנוכח המקובץ ביקשו לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש לו עתרו. הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה על מעשיו, הביע חרטה על כך שנגרר אחרי "חברים רעים", וביקש לאפשר לו להמשיך בחייו ובלימודיו. "הכלא זה לא המקום שלי".

דין

4. מזה שנים רבות מנהלת מערכת אכיפת החוק מלחמת חורמה בתופעת גניבת כלי רכב, אשר הוכרה כמכת מדינה המסבה נזק של ממש לפרט ולחברה. ראו, מני רבים, ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

מדיניות הענישה בעבירות אלו שגורה ומוכרת, ופסקי הדין שהגישו הצדדים מתיישרים במרביתם זה עם זה ותואמים את הקו המחמיר שהותווה בפסיקה. כך ת"פ (נתניה) 34743-04-22 מדינת ישראל נ' אבו גלוס (30.10.22) שהוגש ע"י המאשימה, במסגרתו נקבע מתחם עונש בין 16-36 חודשי מאסר בפועל בגין אירוע בעל מאפיינים קרובים מאוד לעניינו, גם אם מעט חמור יותר. כך ת"פ (ראשל"צ) 29148-11-22 מדינת ישראל נ' אבו לבן (3.4.23) שהוגש ע"י ההגנה, במסגרתו נקבע מתחם עונש בין 15-28 חודשי מאסר בפועל, שוב במקרה בעל נסיבות קרובות להליך כאן. כן ראו רע"פ 9269/17 ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל (15.1.18); עפ"ג (מחוזי ת"א) 9608-09-22 טויל נ' מדינת ישראל (28.10.22, לא פורסם); עפ"ג (מחוזי מרכז) 37034-08-20 טקאטקה נ' מדינת ישראל (16.11.20, לא פורסם).

5. לחובתו של הנאשם: הוא נכנס לישראל בניגוד לחוק - לא כדי להתפרנס מעמל כפיו, אלא כדי להרוויח כתוצאה מפגיעה בקניינם של אחרים. לצורך גניבת הרכב נהג בו הנאשם בהיותו בלתי מורשה בנהיגה, ובכך סיכן את העוברים בדרך, אף ללא קשר לנהיגתו הפרועה. כאמור, על כך הוסיף הנאשם נהיגה מסוכנת ומסכנת במהירות גבוהה משך דקות ארוכות, מרחק של קרוב ל-15 ק"מ, במהלכה חצה צומת באור אדום. לקולה התחשבתי בכך שאיש לא נפגע פיזית כתוצאה מהמעשה (גם אם במזל), כי הנאשם פעל לבדו ולא כחלק מחבורה עבריינית, וכי סופו של דבר עצר במחסום ולא המשיך בניסיון הימלטותו מן השוטרים. בהתחשב בשיקולים אלו ובמדיניות הענישה הנוהגת, החלטתי לקבוע את מתחם העונש בין 16-30 חודשי מאסר בפועל.

6. בגזירת העונש אין מחלוקת בין הצדדים כי נתוניו של הנאשם ונסיבותיו מצדיקים מיקומו בתחתית המתחם. אשר לרכיבים הנוספים - מובן שכאשר מדובר בעבירה שנועדה להשיא למבצעה רווח כספי על חשבונם של אחרים, לא ניתן להלום את סיום ההליך מבלי לחייבו בקנס ובפיצויים לנפגע העבירה, ולאור שילוב העבירות יש לפסול אותו מהחזקת רישיון נהיגה.

לא אוכל לסיים את גזירת הדין מבלי להביע הערכתי להוריו של הנאשם, אשר הותירו בי רושם חיובי מאוד. חרף מציאות החיים המורכבת ביצעו ההורים כל חייהם מאמצים ניכרים כדי להתפרנס בכבוד ולהקנות לילדיהם חינוך ודרך ארץ. ניכרו בהם הקושי, הבושה והצער לנוכח מעשיו הרעים של בנם. רשמתי לפני את התחייבותם להשיבו למסלול התואם את הדרך בה חינו אותי, וכולי תקווה כי יצליחו במשימתם.

7. לנוכח המקובץ אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 27.11.22.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עמוד 3

פשע, או נהיגה פוחזת של רכב.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה על חוק הכניסה לישראל, או נהיגה בפסילה.

ג. פיצויים בסך 3,000 ש"ח אשר ישולמו למתלונן מר זיסו גרויס. הפיצויים ישולמו ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.7.23 ובכל 10 בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי. המאשימה תמסור במזכירות את פרטי המתלונן.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.24 ובכל 10 בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים. הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, והוא פטור מהפקדת תצהיר. להסרת ספק, פסילת הרישיון תימנה ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר, ובמצטבר לכל עונש פסילה אחר שהוטל עליו.

ו. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה של נהיגה ללא רישיון או נהיגה בפסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"ג, 15 מאי 2023, במעמד הצדדים.